

Muzeul Național de Istorie a României

Clădirea Muzeului Național de Istorie a României se află în cuprinsul vechiului centru istoric al Bucureștiului, pe Calea Victoriei.

Pe terenul unde se află astăzi Muzeul Național de Istorie a României, prin sec.al XVII lea, se aflau casele marelui agă Constantin Bălăceanu. Mai târziu, domnitorul Constantin Brâncoveanu a construit aici un mare han - Hanul „Constantin Vodă” care, în incendiul din 1847, a fost distrus. În anul 1894, edilii orașului au hotărât să ridice, în locul hanului, Palatul Poștelor, o clădire în stil neoclasic concepută după planurile arhitectului Alexandru Săvulescu (1847-1902). Acesta a avut drept sursă de inspirație Palatul Poștelor Federale din Geneva. Inaugurarea Poștei Centrale a avut loc în anul 1900 și a funcționat până în anul 1970, când Nicolae Ceaușescu dispune schimbarea destinației clădirii urmând, să-și desfășoare activitatea aici Muzeul de Istorie a R.S.România. Lucrările de renovare și amenajare au durat doi ani. În 1972 s-a inaugurat muzeul care, după 1989, va primi denumirea de Muzeul Național de Istorie a României.

Ideea de a avea un astfel de muzeu de istorie a apărut încă din anul 1834, când a fost înființat Muzeul Național de Istorie Naturală și Antichități, în incinta Colegiului Sfântul Sava, din București. În anul 1864, domnitorul Alexandru Ioan Cuza a semnat un decret prin care aprobă existența acestui Muzeu.

Majoritatea exponatelor au fost donate de personalități importante ale culturii române, cum ar fi: Alexandru Odobescu, Petrarhe Poenaru, Cezar Bolliac, Dimitrie Papazoglu, Grigore Bengescu. Vornicul Mihail Ghica a donat colecția sa de antichități. Sediul acestui muzeu a fost mutat, în 1969, în locul unde se găsea incinta Palatului Poștelor.

Înființat în anul 1970, Muzeul Național de Istorie a României este cel dintâi muzeu de arheologie și istorie, fiind considerat cel mai important muzeu al statului român. Muzeul ocupă 8000 mp și reunește cca.60 de săli de expoziție. Aici se află cele mai faimoase tezaure din aur și o mulțime de artefacte de mare valoare arheologică, descoperite pe teritoriul României din timpurile preistorice și până în perioada contemporană.

Sursa internet - Tezaurul de la Pietroasa

În prezent, Muzeul Național de Istorie a României deține un bogat patrimoniu, peste 678.579 piese și este organizat în următoarele colecții: ceramică, lapidarium - tegularium, numismatică, filatelie, medalistică, sigilografie, tezaur, manuscrise, tipărituri, artă plastică, artă decorativă, fototecă istorică, stampe, hărți, metal, armament, textile și mobilier. În permanență colecțiile muzeului se îmbogățesc prin donații, achiziții și noi descoperiri arheologice.

Cea mai importantă parte a expoziției permanente a muzeului este reprezentată de Tezaurul Istoric al României. În sala Tezaurului sunt expuse peste 3000 de piese deosebite, realizate din metale și pietre prețioase aparținând unor civilizații care au existat pe teritoriul actual al țării noastre sau ilustrând evenimente și activitatea unor personalități istorice din vremurile trecute.

Tezaurul de la Pietroasa, cunoscut și sub numele popular de „Cloșca cu puii de aur”, faimos tezaur vizigot, a fost descoperit în anul 1837 de doi țărani în timp ce luau piatră de pe dealul Istrița. Din tezaurul, compus inițial din 22 de piese, autoritățile au putut recupera doar 12, în greutate totală de aproape 19 kg. Se găsesc mărturii despre prezența omului pe teritoriul României încă din palolitic (600.000 ani- 6000 î. Ch.) despre cultura materială și spirituală a geto-dacilor; războaiele dacoromane; apariția statului în societatea medievală; domniile fanariote; revoluția de la 1848; Războiul de Independență; declanșarea celor două războaie mondiale...

Începând cu anul 1990 Muzeul Național de Istorie a României se deschide către lume prin organizarea unor expoziții în țară sau străinătate.

Muzeul Național de Istorie a României are între atribuțiile curente și cercetarea științifică în colaborare cu autoritățile locale, fiind deschise o serie de situri arheologice, unele de mare avengură, precum „Alburnus Maior” (Roșia Montană).

Cutremurele din 1940 și 1977 au provocat pagube însemnate muzeului, atât clădirii cât și patrimoniului. De aceea, anul acesta, muzeul va intra într-un amplu program de restaurare și consolidare.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

RODICA SUBȚIRELU

*Independența
prin Cultură*